

Universitätsbibliothek Paderborn

**D. Burchardi VVormaciensis Ecclesiae Episcopi,
Decretorum Libri XX. ex Consiliis, & orthodoxoru[m]
patru[m] Decretis, tum etiam diuersaru[m] nationum
Synodis, ceu loci communes congesti, in quibus ...**

Burchardus <Wormaciensis>

Parisiis, 1549

Index Capitvlorvm Libri Deciminoni.

urn:nbn:de:hbz:466:1-10722

INDEX

CAPITVLO RVM

Libri Deciminoni.

V O tempore presbyteri plebium, canonica
authoritate discordantes ad pacem, & de-
linquentes ad pœnitentiam, cōpellere de-
beant.

Caput i.

Quomodo sacerdotes plebem sibi commis-
sam tēpore pœnitudinis admonere, & instruere debeat.
caput ii.

Oratio sacerdotis dicenda ad pœnitentiā venientibus.iii.
De confessione, & pœnitentia, & recōciliatione, & inter-
rogatione illorum, qui peccata sua confiteri desiderant,
& ordo ad pœnitentiam eis dandam. iv.

Interrogationes quibus confessor confitentem debet in-
terrogare. v.

De admonitione octo principalium vitiorum, & eorum
speciebus. vi.

Item deſvirtutibus, quibus eadem vitia superari possint, &
de conſclusione pœnitentiæ. vii.

Salubre antidotum animabus. viii.

De pœnitentia illius anni, qui in pane & aqua ieunandus
est, quali ordine obſeruari debeat. ix.

De ſecundo anno, qui post illum ieunandus est, & quibus
pœnitentibus dandus fit. x.

De illis qui ieunare nō poſſunt, & adimplere quod in pœ-
nitentiali scriptum eſt. xi.

De redemptione illius anni, quem in pane & aqua ieu-
nare dehet. xii.

Alio modo. xiii.

Item alio modo. xiv.

Item alio modo. xv.

Item alio modo. xvi.

Item alio modo. xvii.

INDEX

- De redemptione vnius hebdomadę, quam in pane & aqua
ieiunare debet. xviii.
- De redemptione vnius mensis, quem in pane & aqua ieiunare
debet. xix.
- De illis qui ieiunare nō possunt, & psalmos nesciunt, quod
modo pœnitentiam vnius anni, quem in pane & aqua
ieiunare debent, redimere possint. xx.
- Item redemptio illius anni, quem in pane & aqua penitente
debet. xx.
- De illis qui ieiunare non possunt, & habent vnde redime
re possint. xxii.
- De illis qui non possunt adimplere, quod in pœnitentiā
scriptum est. xxiii.
- De illis qui ieiunare non possunt, & non habent vnde re
dimere possint. xxiv.
- De redemptione septem annorum. xxv.
- Vt in capite Quadragesima omnes publicè pœnitentes in
ciuitatem veniāt, & ante fortes Ecclesię nudis, pedibus
& cilicio induiti, episcopo suo se representent. xxvi.
- Vt pœnitentes quando pœnitentiam petunt, impositio
nem manuum consequantur. xxvii.
- Qua authoritate modus pœnitentiæ peccata confenti
bus imponi debeat. xxviii.
- Quod diuersitas culparum, diuersitatem faciat pœnitenti
tarum. xxix.
- Quod multi sunt fructus pœnitentiæ. xxx.
- Cur canones non perfectè præfigant pro uno quoque ci
mine, tempus & mensuram pœnitentiæ. xxxi.
- De illis qui pœnitentiam sibi iniunctam adimplere felli
nant. xxxii.
- Vt quotiescumque aliquis ad pœnitentiam accesserit, si
cerdotes ieiuniis & orationibus cum eis communicare
debeant. xxxiii.
- Quod contingat hominem interdum animi motu, inter
dum carnis fragilitate peccare. xxxiv.
- Vt pœnitentia absque personæ acceptione iniungatur.
xxxv.
- De incestis occultè commissis. xxxvi.
- Vt inter pœnitentes publicè, & absconsè discretio seruan
da sit. xxxvii.

- De illis qui negligunt pœnitentiam. xxxviii.
 Ut pœnitentem ex corde magna exhilaratione sacerdotes suscipere debeant. xxxix.
 Ut secundum differentiam peccatorum, episcopi arbitrio, pœnitentiae tempora decernantur. xl.
 De his qui iam peccare cessauerunt, & perfectè pœnituerunt, ut communio eis in ipsa pœnitentia concedatur. xli.
 De lapsis quo eos fraterno affectu corripere & consolari debeat, ut non incidat in insidias diaboli, & desperet. xlii.
 De lapsis in ordinibus sacris si restaurari possint. xliii.
 Quod anima multis getibus nobilior sit deflenda, & multis vrbibus preciosior, quodque non sit desperandum de venia. xliiiii.
 Quod nullus a consolatione vulnerati fratris se subtraheret debeat. xlvi.
 De eadem re. xlvi.
 De eadem re. xlvi.
 De eadem re. xlvi.
 Post pœnitentiā nemine ad clericatū admittendum. xlix.
 Grauibus criminibus implicitos ad clerum admissos, magnis vitiis inuolutos clericos officio non motos, comperit Gelasius. l.
 De illis qui loca sanctorum sub prætextu religionis inculte peragunt. li.
 De omni peccatore quoties ceciderit, quod toties resurge re debeat. lii.
 Ut iustum sit omni homini quod se reprehendat. liii.
 Vt nullus fratre cōdēnet, antequā Deus illum diiudicet. l.iii.
 Quod iusta obedientia, iustis muneribus remuneretur. lv.
 De illis qui ex industria peccata, & promittunt sibi quandom impunitatem peccandi, propter largitionē elemosinarum. lvi.
 De his qui peracta pœnitentia ad pristina redeunt voluntaria. lvii.
 De pœnitente fœmina, si defuncto viro aliis nubere præsumperit. lviii.
 Quod in dāda pœnitētia, nulla sit personarū acceptio. lix.
 De illis qui peccata sua fine condigna pœnitentia sibi relaxari falluntur. lx.
 Quod tam diu laborare quisque debeat, donec possideat Christum. lxi.

KK ivi

INDEX

- Ut nullus episcopus seu presbyter alterius pœnitentem
 ne literis sui episcopi suscipiat. lxi.
 Ut pœnitentes secundum canones, nisi peracta pœnitentia
 communicare non debeant. lxi.
 Quod pro ethnico & publicano habendus sit, qui pro peccato
 cato commisso pœnitere, noluerit. lxi.
 Quod à licitis se abstinere debeat, qui illicita se commis-
 se, meminerit. lx.
 Ut nullus post pœnitentiæ actionem ad militiam secula-
 rem redire debeat. lvi.
 De illis qui reliquo religionis proposito ad seculum re-
 deunt. lxvii.
 Quod nullus religiosus, & sanctus careat peccato. lxviii.
 Ut pœnitentes à conuiuiis & ornamentiis abstinere se de-
 beant. lxix.
 Ut presbyter pœnitentem non reconciliet, nisi episcopo
 suum iubeat. lxx.
 Ut nullus ex ecclesiastico ordine, per manus impositionis
 remedium accipiat pœnitendi. lxxi.
 Ut ordinati in grauioribus peccatis deprehensi, non manu
 impositionem ut laici accipere debeat. lxxii.
 De clericis qui corporali delicto delinquunt, si restauran-
 possint. lxxiii.
 De his qui altario Dei deseruiunt, si subito flenda carni
 fragilitate corruerint. lxxiv.
 Quod coniugati in quadragesima abstinere debeat a
 vxoribus. lxxv.
 De illis qui in quadragesimæ diebus carnem manducant
 præsumunt. lxxvi.
 De fratre non peccante ad mortem, & ad mortem. lxxvii.
 Quod difficile sit grauiter peccanti sub gradu, manere in
 gradu. lxxviii.
 De eadem re. lxxix.
 De eadem re. lxxi.
 De eadem re. lxxii.
 Quod post septem annos pœnitentem sacerdotem censuram
 canonum in pristinum statum remeare, præcipiat. lxxiii.
 De populi necessario quod inultu soleat præterire. lxxviii.
 De illis qui scabiem, aut vermiculos comedunt, vel vrinam
 bibunt. lxxxiii.

- De illis qui animalia à bestiis dilacerata, vel laqueis stran-
gulata comedunt. lxxxv.
 De apibus si hominem occiderint. lxxxvi.
 De porcis & gallinis si sanguinem hominis comederint.
lxxxvii.
 De illis qui carnem immundam vel morticinam comedūt.
lxxxviii.
 De illis qui cibum immunda manu tactum comederunt,
vel si canis aut aliquod animal immundum cibum te-
tigerit. lxxxix.
 De illis qui sanguine vel aliquo immundo polluuntur. xc.
 De illis qui sanguinem, aut semen biberint xci.
 De piscibus mortuis in flumine inuentis. xcii.
 De clericis si à dæmonio vexantur. xciii.
 De illis qui parentum honorem non seruant. xciv.
 Quod pœnitenti nulla negocia exercere conueniat. xcv.
 Ut cleroes nulli pœnitentiam iniungant ex corde, sed
ex autoritate. xcvi.
 Vt unusquisque presbyter octo principalia vitia per ordi-
nem sciat. xcvii.
 Vt sacerdotes diligenter examinent cōfidentium peccata.
xcviii.
 Vt singuli presbyteri capitula autoritatua habeant ad
succurendum pœnitentibus. xcix.
 De presbyteris qui culpas peccantium reticent, vel minus
dignè pœnitentes ad reconciliationem adducunt. c.
 De illis qui truncationes membrorum fecerint. ci.
 De eadem re. cii.
 De illis qui ducatum præstāt, & deprædatores super Chri-
stianos ducunt. ciii.
 De illis qui per amorem benefici fiunt. ciiii.
 De illis qui hæreticis, nescientes, vel scientes se in aliqui-
bus commiscuerint. cv.
 De illis qui comedunt vel bibunt ab immundis animali-
bus tactum, vel intingum. cvi.
 Quod diabolus internas cogitationes animæ non videat,
sed ex motu corporis intelligat. cvii.
 De eadem re. cviii.
 De illis qui alios in culpa sua defendere nituntur. cix.
 De eadem re. cx

INDEX

- Ut pœnitentia coniugatis ex consensu detur. cii
 Quot modis animæ defunctorum solui debeat. cii
 De nutriendis infirmis. cii
 Quod non noceant præterita, si non placeant præfata. ciiii.
 De illis qui hospites recipere neglexerint. ciii
 Ut clerici superflua pauperibus erogent. ciiii
 De illo qui alicui fratri suum imputat peccatum, nisi pri
seorsum eum arguerit. cvi
 De illis qui diu reticent peccata sua. cvii
 De illis qui aliquem in ira percosserint. cvii
 De illis qui ad feriendum hominem surrexerint, volen
t eum occidere, sed non potuerunt. cvii
 De illis qui reticuerint peccatum fratris, quod est ad mo
rem. cvii
 Quod non liceat diacono alicui dare pœnitentia. cvii
 Ut pœnitentia quæ dilata est, cum perita fuerit non re
getur. cvii
 De illis qui despiciunt eos qui fideliter agapas faciunt. cviiii.
 De illis qui dicunt se non habere peccata. cix
 De illis qui dicunt sanctos in oratione dominica, dimi
nobis debita nostra, non pro se sed pro aliis dicere. cix
 De illis qui episcopis suis clam sua confitentur peccata,
postea negare voluerint. cxi
 De illis pœnitentibus qui attentè leges pœnitentiae ex
quuntur. cxvii
 De illis qui se affligunt de obitu charorum. cxvii
 De illis qui sibi ipsi voluntariè mortem inferunt. cxvii
 De eadem re. cxvii
 De illis qui cū infidelibus cibū sumere præsumunt. cxvii
 De illis qui apostata, & ad idolatriā se cōuertūt. cxvii
 De eadem re. cxvii
 De illis qui Christiana mancipia captiuauerint. cxvii
 De illis qui aream proximi sui incenderint. cxvii
 De illis qui libidinosè obtrœtauerint puellam, aut mul
rem. cxvii
 De illis qui in balneo cū mulieribus se lauerint. cxvii
 De administratione xenodochij, & decimæ. cxvii
 Ut fœminæ menstruatæ non offerant. cxvii

- De illis fœminis quæ ante mundum sanguinem Ecclesiam
intrant, & quæ nupserint his diebus. cxli.
- Quod monachi secularibus pœnitentiam dare non de-
beant. cxlii.
- Vt pœnitentes ante peractam pœnitentiam non recon-
cilientur. cxliii.
- De illis qui ad confessionem veniunt, necessè est ut pri-
mū de liuore inuidiae, & auaritia interrogentur. clxiii.
- De illis qui soli deo peccata sua confitenda esse affirmant.
cxlv.
- De illis qui accipiunt pœnitentiam, & plus desiderant tē-
poris constituti expletionem, quām peccati remissio-
nem. cxlvi.
- Quod secundum canonum & pœnitentialium statuta, pœ-
nitentiæ dandæ sint. cxlvii.
- Vt nullus iniustas mēsuras, & pondera iniusta, & à ciuibus
non collaudata, lucri causa dare præsumat. cxlviii.
- Dematre quæ infantem suum iuxta ignem posuerat, &
sua negliegentia mortuus est. cxlix.
- De ordinatis, si ante vel post ordinationem in criminali-
bus peccatis deprehensi fuerint. cl.
- De viris ordinatis quorum occulta peccata sunt. cti.
- De illis fœminis quæ menstruosum suum sanguinem, &
semen sui viri, & testam hominis combusserint, & hæc
omnia viro suo ad potandum dederint. clii.
- Vt nullus alias præsumat pœnitentiam dare, vel confessi-
nem audire, nisi episcopus, aut presbyter. cliii.
- De eadem re. cliii.
- De temporibus quibus se continere debeant coniugati ab
vxoribus. clv.
- De fœmina quæ spontè filium suum occiderit. clvi.
- De illis qui in dominico die nupserint. clvii.
- De illis qui confessi iterant. clviii.
- De pœnitentia fidelium vt confessio eorum non publicè
fiat, sed priuatim. clix.

Indicis Capitulorum F I N I S.